

مقایسه تئوری ذهن، خودآگاهی شناختی و خودنظمدهی در دانشآموzan با و بدون اختلالات یادگیری

علی خالق خواه^۱، شیوا علیپور^۲ و حسن حیدری^۳

چکیده

هدف پژوهش حاضر مقایسه‌ی تئوری ذهن، خودآگاهی شناختی و خودنظمدهی در بین دانشآموzan با و بدون اختلالات یادگیری بود. روش پژوهش علی- مقایسه‌ای بود. جامعه‌ی آماری پژوهش را دانشآموzan پایه‌های سوم تا ششم دوره ابتدایی با و بدون اختلالات یادگیری منطقه ۲ رشت در سال تحصیلی ۱۳۹۴-۱۳۹۵ تشکیل می‌دادند که با استفاده از روش نمونه‌گیری خوش‌ای چند مرحله‌ای، ۱۸۴ نفر از دانشآموzan به عنوان نمونه انتخاب شدند و پرسشنامه‌های خودآگاهی شناختی ولز، خودنظمدهی پیتریچ و تئوری ذهن استیمن را تکمیل کردند. پایابی آن‌ها با استفاده از آلفای کربنباخ به ترتیب ۰/۸۴، ۰/۸۰ و ۰/۸۱ گزارش گردید. نتایج تحلیل واریانس چند متغیری (MANOVA) نشان داد که بین دانشآموzan با اختلالات یادگیری و بدون آن، در تئوری ذهن، خودآگاهی شناختی و خودنظمدهی در تفاوت معناداری وجود دارد. به طوری که تئوری ذهن، خودآگاهی شناختی و خودنظمدهی در دانشآموzan دارای اختلال یادگیری، کمتر از دانشآموzan بدون اختلال یادگیری بود.

واژه‌های کلیدی: تئوری ذهن، خودآگاهی شناختی، خودنظمدهی، اختلالات یادگیری

۱. نویسنده‌ی رابط: دانشیار گروه علوم تربیتی، دانشگاه محقق اردبیلی (alikhaleg@gmail.com)

۲. دانشجوی دوره دکتری روان‌شناسی تربیتی، واحد خمین، دانشگاه آزاد اسلامی، خمین، ایران

۳. دانشیار گروه مشاوره، واحد خمین، دانشگاه آزاد اسلامی، خمین، ایران

تاریخ دریافت: ۹۶/۳/۲۰

تاریخ پذیرش: ۹۶/۱۰/۱

مقدمه ۴۰

در سال های اخیر مسأله ناتوانی در درک و یادگیری دروسی از جمله بخوانیم، بنویسیم و ریاضیات، توجه بسیاری از دانشمندان و متخصصان تعلیم و تربیت را به خود جلب کرده است. براساس آمار منتشر شده، شمار دانش آموزان با اختلالات یادگیری بین ۴ تا ۱۲ درصد گزارش شده است (قبری، ۱۳۹۴) اصطلاح اختلالات یادگیری^۱ برای اولین بار در سال ۱۹۶۲ توسط ساموئل کرک مطرح شد، وی اختلالات یادگیری را نوعی نارسانی های شناختی دانست که دانش آموزان در یکی از حوزه های ذهنی مانند درک صحیح گفتار، نوشтар، شبیدن، خواندن و یا حساب کردن دچار مشکل می شوند (افروز، ۱۳۹۴) در تعریف اختلالات یادگیری دو مؤلفه ای مشترک وجود دارد: اول، تفاوت قابل ملاحظه بین ظرفیت یادگیری و پیشرفت تحصیلی در کودکان مبتلا به اختلالات یادگیری و نکته دوم مربوط به فرض وجود ناتوانی در سیستم اعصاب مرکزی کودکان یا نوجوان مبتلا به اختلالات یادگیری است. به طور کلی اختلالات یادگیری شامل آن دسته از دانش آموزانی است که در یک یا چند فرآیند اساسی در رابطه با خواندن، سخن گفتن، درک کردن و نوشتن دارای اشکال هستند، به شرطی که این مشکلات ناشی از عقب ماندگی های ذهنی، نقص بینایی، نقص حرکتی و یا نقص فرهنگی نباشد (احمد آبی، ۱۳۹۳) عوامل متعدد شناختی و محیطی به عنوان ایجاد یا تشدید کننده اختلالات یادگیری شناسایی شده اند؛ از جمله این عوامل می توان به: تئوری ذهن، خودآگاهی شناختی و خود نظم دهی اشاره نمود (ولمن، ۲۰۰۵). که در این پژوهش به آن پرداخته شده است.

خود نظم دهی^۲ یک مفهوم پیچیده است که طیف گسترده ای از فرآیندهای زیستی، اجتماعی، رفتاری، یادگیری و همچنین فرآیندهای شناختی هشیار و ناهشیار را دربر می گیرد (زیمرمن^۳، ۲۰۱۲) به عبارت دیگر، واژه خودنظم دهی مشتمل بر راهبردهایی است که باعث کاهش، حفظ و

1 . Learning disorders

2 . self regulation

3 . Zimmerman

یا افزایش رفتار فرد می‌شوند (کرد، ۱۳۹۵). و به فرآیندهایی اشاره دارد که بر رفتارها و هیجانات کنونی فرد و چگونگی تجربه و ابراز آن‌ها اثر می‌گذارد. از آنجایی که خود نظم‌دهی نقشی محوری در تحول بهنجار داشته و ضعف در آن، عاملی مهم در ایجاد اختلال‌های یادگیری و روانی به شمار می‌رود. نظریه پردازان بر این باورند، افرادی که قادر به نظم‌دهی در برابر رویدادهای روزمره نیستند، بیشتر نشانه‌های تشخیصی، اختلال‌های درونی سازی از قبیل افسردگی و اضطراب را نشان می‌دهند؛ بنابراین می‌توان گفت، خود نظم‌دهی عاملی کلیدی و تعیین‌کننده در بهزیستی روانی و یادگیری اثربخش است (نولان^۱، ۲۰۱۳؛ باطنی، ابوالقاسمی، علی‌اکبری دهکردی و هرمزی، ۱۳۹۲).

شانگ^۲ (۲۰۰۹) خودنظم‌دهی را چنین تعریف می‌کند: فرد خودتنظیم، تفکرات، احساسات و اعمالش را فعالانه و به طور نظاممند برای رسیدن به اهدافش جهت می‌دهد. از این تعریف روشن می‌شود که: ۱- دانش آموzan به سمت اهداف خود جهت‌گیری می‌کند. ۲- آن‌ها تفکرات، احساسات و اعمال خود را به منظور کسب این اهداف شکل می‌دهند. ۳- آن‌ها به طور نظاممند به سمت این اهداف حرکت می‌کنند.

برای این که یک دانش آموز، خودنظم ده بار باید، باید در تشخیص، انتخاب و استفاده از راهبردهای رفتاری، شناختی و فراشناختی که باعث افزایش کوشش و توجه می‌گردد، شایسته شود (اسپالدینگ^۳، ۲۰۱۱). و همچنین وین^۴ (۲۰۰۸) عقیده دارد که یادگیری خودنظم داده شده همیشه نیازمند تعهد، پیچیدگی و فعالیت‌های فراشناختی نبوده و مانند دیگر مهارت‌ها می‌تواند به سطوح تحصصی و خودکارآمدی برسد. خودنظم ده بر پایه مهارت‌ها، باورها و دانش عمیق درونی شده‌ای است، که بر اثر تجربیات شخصی حاصل می‌شود. همچنین به نظر وی همه دانش آموzan از

1 . Nolen

2 . Schunk

3 . Spaulding

4 . Winne

راهبرد خودنظم ده شده استفاده می کنند و به علت تنوع اشکال آن، دانش آموزان در استفاده از انواع یادگیری خودنظم ده شده فرق دارند و دانش آموزان عادی، اشکالی از خودنظم ده شده را به کار می بند، که دانش آموزان داری اختلالات یادگیری از آن استفاده نمی کنند را به کار می بند.

کوروно و ماندیناج (۱۹۹۰) برای خودنظم دهی دو مؤلفه، فرآیندهای فراگیری و تبدیل و فرآیندهای کنترل فراشناختی را بیان کرده اند. برخی از محققان نیز یادگیری خودنظم داده شده را شامل فرآیندهای شناختی، فراشناختی، انگیزشی و رفتاری می دانند (زیمرمن، ۱۹۹۰؛ شانگ، ۲۰۰۹). به علاوه افرادی مانند زیمرمن، پونس (۲۰۰۵) خودنظم ده شده را به دو مؤلفه کلی:

الف) باورهای انگیزشی (شامل اضطراب امتحان، ارزش گذاری درونی و خودکارآمدی و ب) راهبردهای یادگیری (شامل راهبردهای شناختی، فراشناختی، خودنظم دهی) تقسیم کرده اند (زیمرمن و پونس، ۲۰۰۵). یادگیرندهای خودنظم ده کسانی هستند که از راهبردهای نتیجه بخش یادگیری و چگونگی و زمان استفاده از آنها آگاهی دارند. برای مثال، آنها می دانند چگونه مسایل دشوار را به مراحل ساده تر تقسیم کنند، یا راه حل های دیگر را امتحان کنند، آنها می دانند که چگونه و چه موقعی به مطالب نگاه اجمالی بیاندازند و چه موقعی برای درک عمیق تر مطالعه کنند، آنها می دانند چگونه برای قانع کردن و چگونه برای آگاه کردن بنویسند (امینی، ۱۳۹۳) به علاوه، یادگیرندهای خودنظم ده به وسیله خود یادگیری، نه فقط با نمره یا تأیید دیگران با انگیزه می شوند (اسلاوین، ۲۰۱۲). خودنظم دهی در دانش آموزان دارای اختلال یادگیری می تواند علاوه بر آن که ناشی از مشکلات یادگیری باشد، بیشتر ناشی از ناتوانی وی در کسب تئوری ذهن باشد (آبنیکی، ۱۳۹۴) به اعتقاد شانگ، ۲۰۱۳ و بوکارتز (۲۰۱۲؛ به نقل از البرزی، ۱۳۹۳). مطالعه خودنظم دهی مستلزم در نظر گرفتن مجموعه درهم تنبیه راهبردهای انگیزشی و راهبردهای یادگیری است. مطالعات انجام شده در زمینه ارتباط خودنظم دهی با پیشرفت تحصیلی حاکی از آن است که استفاده از راهبردهای خودنظم دهی، سهم قابل ملاحظه ای در عملکرد تحصیلی

از دیگر عوامل مؤثر بر اختلالات یادگیری خودآگاهی شناختی^۱ است. اصطلاح خودآگاهی شناختی، به دانش فرد درباره‌ی فرآیندهای شناختی خود و چگونگی استفاده بهینه از آن‌ها برای رسیدن به اهداف یادگیری گفته می‌شود (سیف، ۱۳۹۳). برآون فراشناخت و خودآگاهی شناختی را مؤلفه‌های به کار رونده برای تنظیم فرآیندهای شناختی می‌داند. خودآگاهی شناختی شامل دانش باورها، فرآیندها و راهبردهایی است که شناخت را ارزیابی، بازبینی یا کنترل می‌کند (زوهر، ۲۰۱۳). استرنبرگ (۱۹۹۰؛ به نقل از ورھیج^۲، ۲۰۱۱) خودآگاهی شناختی را به عنوان یک فرآیند اصلی در هوش قلمداد می‌کند. پینتريچ و دیگروت رابطه‌ی مثبت خودآگاهی شناختی با پیشرفت تحصیلی دانش آموzan با و بدون اختلالات یادگیری را به اثبات رساندند.

خودآگاهی ادراک درست و واقع بینانه از علایق، ارزش‌ها، مهارت‌ها، محدودیت‌ها و رجحان‌های زندگی شخص است. خودآگاهی به عنوان صفت شخصیتی و مهارتی تصور می‌شود که گفته شده است در تنظیم عملکرد افراد و کسب برتری مدیرانه نقش مهمی بازی می‌کند (سینگ^۳، ۲۰۰۶). تعاریف مختلف از خودآگاهی، سه ویژگی اساسی را منعکس می‌کند: الف) توجه و آگاهی متمرکز بر زمان حال، ب) قصد یا هدفمندی، که مؤلفه انگیزشی را به توجه و رفتار شخص اضافه می‌کند، ج) نگرش، که نحوه‌ی توجه کردن فرد را نشان می‌دهد، یا وضعیتی که شخص در هنگام توجه کردن دارد، نظیر علاقه، کنجکاوی، عدم قضاوت، پذیرش و پاسخ دهنده بودن (دانکان، میلر، وامپ و هیوبل^۴، ۲۰۰۹).

بمبونتی^۵ (۲۰۱۳) در پژوهشی نشان داد که بسیاری از دانش آموzan موفق می‌توانند راهبردهای شناختی خود را تنظیم و کنترل کنند، یادگیرندگان باید برای دست‌یابی به موفقیت

1. cognitive confidence
2. Veenman & Verheij
3. Singh
4. Duncan, Miller, Wampold & Hubble
5. Bembenutty

بتوانند یاد بگیرند که چگونه عملکرد شناختی خود را تنظیم کنند و اهداف خود را علی‌رغم مشکل بودن تکالیف آموزشی حفظ کنند.

اندرمن و یانگ^۱ (۱۹۹۴؛ به نقل از قبری، ۱۳۹۴) نشان دادند که بسیاری از فرآگیران با ناتوانی‌های یادگیری، مشکل واقعی آن‌ها در یادگیری عدم توجه به خودآگاهی شناختی آن-هاست. براساس تحقیق برانسورد^۲ دانش آموزانی که راهبردهای خودگردانی و خودآگاهی را بیشتر به کار می‌گیرند، عملکرد تحصیلی بهتری دارند و کمتر به ناتوانی‌های یادگیری دچار می‌شوند. لورا^۳ (۲۰۱۳) در تحقیق خود نشان داد که راهبرد خودآگاهی شناختی با پیشرفت تحصیلی رابطه‌ی مثبت و معناداری دارد. به عقیده‌ی پریس و وی نوگراد^۴ (۲۰۱۳؛ به نقل از قبری، ۱۳۹۴) خودآگاهی شناختی در فرآیند یادگیری دانش آموزان نقش محوری را ایفا می‌کند. آنان در مطالعه خود دریافتند که یکی از دلایل اختلالات یادگیری، خودآگاهی شناختی پایین مبتلایان است. پیری (۱۳۹۲)، غفاری (۱۳۹۲) قبری (۱۳۹۲) و اندرمن و همکاران (۱۹۹۴) که هر کدام نقش خودآگاهی شناختی را بررسی کردند، دریافتند که خودآگاهی شناختی می‌تواند سبب بهبود اختلالات یادگیری دانش آموزان شود.

عامل دیگری که بر اختلالات یادگیری تأثیر می‌گذارد تئوری ذهن^۵ است. پژوهش در حیطه‌ی تئوری ذهن دانش آموزان از حدود سه دهه پیش شروع شده، و پژوهش‌های قابل توجهی در این زمینه انجام شده است. بسیاری از پژوهش‌گران سعی در تعریف این سازه (تئوری ذهن) داشته‌اند و هر کدام به گونه‌ای این اصطلاح را تعریف کرده‌اند. در تعاریف ارائه شده می‌توان به نکات مشترکی دست یافت، در تمام این تعاریف بر اسناد دادن حالات ذهنی به خود و دیگران تأکید شده است، همچنین تعریف کنندگان عنوان کرده‌اند که از این اطلاعات برای

1 . Anderman & Yung

2 . Beransored

3 . laura

4 . Parece & Wenograde

5 . Theoryof Mind

پیش‌بینی و تفسیر رفتار استفاده می‌شود(حیدری، ۱۳۹۲). تئوری ذهن، حالت‌های ذهنی، اعتقادات، نیات، آرزوها، ادعاهای دانش نسبت به خود و دیگران است و همچنین فهمیدن این مطلب که دیگران اعتقادات و نیاتی متفاوت از اعتقادات و نیات ما دارند (غفاری و بیگلری، ۱۳۹۱). داشتن تئوری ذهن به فرد اجازه می‌دهد افکار، آرزوها و نیات را به دیگران نسبت دهد و بتواند اعمال آنها را پیش‌بینی یا توصیف کند و نیات آنها را بفهمد(هایز، بارن-هولمز و راچه، ۲۰۰۸).

استدلال نظریه‌پردازان نفوپایزه‌ای محصول فرعی توانایی «شناختی بالاتر» گسترده ذهن انسان برای ثبت، نظارت و بیان اعمال و کارکرد خود است(دموتوریو، مویی و اسپانودیس، ۲۰۱۳). ولمن^۳ (۲۰۱۳) در خصوص اهمیت نظریه ذهن معتقد است که تئوری ذهن پیش‌بینی برای درک محیط اجتماعی و لازمه درگیری در رفتارهای اجتماعی رقابت‌آمیز است. افزون بر این در پژوهش‌های مختلف تأثیرات تئوری ذهن بر خودتنظیمی و مهارت‌های حل مسئله (اسپرلینگ، وال ز و هیل، ۲۰۱۲) فرآیندهای کنترل اجرایی (کول و میتچل^۵، ۲۰۱۲)، خودپنداره (بوسکی^۶، ۲۰۱۱)، کفایت اجتماعی و مهارت‌های بین فردی، هیجانات، تفسیر و درک تصاویر مبهم (پوپر، میتچل و اکرود^۷، ۲۰۱۱) مشخص شده است. اما گروهی از افراد هستند که در تئوری ذهن نقص دارند. نقص در تئوری ذهن دربرگیرنده افرادی است که در داشتن دیدگاه مشکل دارند. همچنین گاهی اوقات از این نقص با عنوان «کورذهنی» یاد می‌شود. این اصطلاحات به این معناست که افراد بدون نظریه ذهن، در فهمیدن چیزها از دیدگاه، دیگران نسبت به خودشان،

1 . Hayes, Barnes-Holmes & Roche

2 . Demetriou, Mouyi & Spanoudis

3 . Wellman

4 . Sperling, Walls & Hill

5 . Cole & Mitchell

6 . Bosacki

7 . Popar, Mitchel, & Ackroyd

مشکلات زیادی دارند(مور، ۲۰۱۴).

تئوری ذهن در عمل به دانش آموزان ابزار قدرتمندی می دهد تا با آن به اکتشاف، پیش بینی و تغییر رفتار دیگران دست بزنند. به وسیله تئوری ذهن می توانیم حالات ذهنی (باورها، تمایلات، تخیلات، عواطف و ...) را که علت اعمال هستند، تفسیر کنیم. تئوری ذهن پیش نیازی برای درک محیط اجتماعی و لازمه درگیری در رفتارهای اجتماعی رقابت آمیز است(حیدری، ۱۳۹۲)

بارن کوهن(۲۰۱۳) در پژوهشی نشان داد که کودکان داری اختلالات تئوری ذهن را به کار نمی برند، همچنین این کودکان مشکلات عمدہای در فهمیدن عقاید دیگران دارند. بسیاری از افرادی که در طبقه اختلالات یادگیری قرار دارند، مشکلات شدیدی در پیش بینی افکار دیگران دارند و به نظر می رسد که توانایی درک احساسات و افکار دیگران را ندارند. پیتر^۱ (۲۰۱۳) بیان کرد که دانش آموزان مبتلا به اختلالات یادگیری فاقد درک ذهن یا خواندن ذهن هستند، آن ها در فهم اعتقادات، انگیزش ها و هیجان های سایر افراد مشکل جدی دارند. در نتیجه ممکن است دنیای اجتماعی را ترسناک و گمراه کننده بیابند.

با توجه به اهمیت تئوری ذهن، خودآگاهی شناختی و خودنظمدهی در کودکان با و بدون اختلالات یادگیری و این که تاکنون در ایران کمتر پژوهشی این موضوع را بررسی کرده است و حتی تکرار یک پژوهش می تواند در تحکیم مبانی علمی مربوط به موضوع اهمیت داشته باشد، ضرورت انجام این پژوهش احساس می شود. بنابراین هدف از این پژوهش بررسی تئوری ذهن، خودآگاهی شناختی و خودنظمدهی کودکان با و بدون اختلالات یادگیری است تا تصویر روشن تری از این نقص در این کودکان به دست آید و با استفاده از مطالب گفته شده این پرسش بررسی شود که آیا دانش آموزان با و بدون اختلالات یادگیری در مؤلفه های تئوری ذهن، خودآگاهی شناختی و خودنظمدهی با هم دیگر اختلاف معناداری دارند؟ بنابراین هدف پژوهش حاضر مقایسه تئوری ذهن، خودآگاهی شناختی و خودنظمدهی کودکان با و بدون

۱ . Moore

۲ . Peter

روش

پژوهش حاضر با توجه به نحوه گردآوری داده‌ها، جزء تحقیقات توصیفی (غیرآزمایشی) و از نوع علی - مقایسه‌ای است.

جامعه، نمونه و روش نمونه‌گیری: جامعه‌ی آماری این پژوهش را کلیه‌ی دانش‌آموzan پایه‌های چهارم تا ششم ابتدایی ناحیه ۲ رشت که در سال تحصیلی ۱۳۹۵ - ۱۳۹۴ به تحصیل اشتغال داشتند تشکیل می‌دهند. ($N=7004$) نمونه‌ی آماری به تعداد ۱۸۴ نفر از دانش‌آموzan پایه‌های چهارم تا ششم بودند که در دو گروه ۹۲ نفری شامل دانش‌آموز عادی و تشخیصی دچار اختلالات یادگیری انتخاب شدند. دانش‌آموzan دچار اختلالات یادگیری از بین دانش‌آموzan تحت درمان مرکز آموزش و توانبخشی دانش‌آموzan دچار اختلالات یادگیری با روش نمونه‌گیری تصادفی ساده انتخاب شدند. همچنین دانش‌آموzan عادی از بین تمامی دانش‌آموzan ابتدایی ناحیه ۲ رشت به روش تصادفی خوش‌های چند مرحله‌ای انتخاب و از لحاظ سن و پایه‌ی تحصیلی با گروه دانش‌آموzan دچار اختلالات یادگیری همتا شدند. برای جمع‌آوری داده‌ها از ابزارهای زیر استفاده گردید:

پرسش‌نامه خودآگاهی شناختی: جهت بررسی خودآگاهی شناختی^۱ از پرسشنامه ولز^۲ (۲۰۰۴) استفاده گردید. این پرسشنامه مؤلفه‌های باورهای فراشناختی از جمله خودآگاهی شناختی را مورد سنجش قرار می‌دهد. این پرسشنامه از یک مقیاس خودگزارشی ۳۰ ماده‌ای که باورهای افراد درباره‌ی تفکراتشان را مورد سنجش قرار می‌دهد تشکیل شده است. آلفای کرونباخ برای این پرسشنامه ۸۴٪ به دست آمد. در زمینه‌ی روایی باید گفت که همبستگی این مقیاس با سایر مقیاس‌های خودآگاهی شناختی ۷۱٪ تا ۸۴٪ گزارش شده است. در پژوهش شیرین‌زاده

1. cognitive confidence

2. Wales

(۱۳۹۳) برای بررسی روایی آزمون از همبستگی خرده آزمون‌ها با کل آزمون استفاده شد که ضرایب به دست آمده در تمام موارد معنادار و بین ۰/۷۳ تا ۰/۹۴ متغیر بود. پایایی آزمون با استفاده از آلفای کرونباخ برای کل آزمون ۰/۹۱ به دست آمده است. و برای خرده مقیاس‌های کنترل ناپذیری، باورهای مثبت، خودهشیاری شناختی، اطمینان شناختی، و نیاز به کنترل افکار منفی به ترتیب در نمونه ایرانی ۰/۸۷ و ۰/۸۶ و ۰/۸۰ و ۰/۷۱ به دست آمده است.

پرسش‌نامه خودنظم‌دهی: برای سنجش خودنظم‌دهی آزمودنی‌ها از پرسش‌نامه خودنظم‌دهی^۱ پینتريچ^۲ استفاده شد. این پرسش‌نامه دارای ۳۰ سؤال است. ضریب پایایی مقیاس با استفاده از روش دو نیمه کردن آزمون گاتمن (۲۰۰۵) برابر ۰/۷۶ و با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ ۰/۷۹ به دست آمده است. در بررسی روایی سازه‌ای آن که با استفاده از تحلیل عاملی صورت گرفته بود، مورد تأیید قرار داده‌اند و پایایی آن را با آلفای کرونباخ برای کل و زیر مقیاس‌ها ما بین ۰/۷۸ الی ۰/۹۱ گزارش کرده‌اند. آلفای کرونباخ برای این پرسش‌نامه ۰/۸۱ به دست آمد.

پرسش‌نامه تئوری ذهن: برای سنجش تئوری ذهن آزمودنی‌ها از پرسش‌نامه تئوری ذهن^۳ سوالی استیرنمن (۱۹۹۴) استفاده شد. این پرسش‌نامه به منظور سنجش نظریه ذهن در کودکان عادی و مبتلایان به اختلال فراگیر با سنین ۵ تا ۱۲ سال طراحی شده و اطلاعاتی راجع به گستره‌ی درک اجتماعی، حساسیت و بینش کودک و همچنین میزان و درجه‌ای که وی قادر است احساسات و افکار دیگران را پذیرد، فراهم می‌آورد. فرم اصلی متشکل از ۷۸ سوال و ۳ خرده آزمون به قرار است. قمرانی، البرزی و خیر در سال ۱۳۸۵ روایی و اعتبار این آزمون را در دانش آموزان عقب مانده و عادی شهر شیراز مورد بررسی قرار دادند و ضریب اعتبار آن را ۰/۷۲ و روایی همزمان آن را ۰/۸۹ و روایی محتوایی آن را ۰/۹۶ گزارش کرده‌اند. در پژوهش عبداله‌زاده رافی (۱۳۸۹) برای بررسی روایی آزمون از همبستگی خرده آزمون‌ها با کل آزمون استفاده شد که ضرایب به دست

1 . Self-discipline

2 . Pintrich

3 . theory of mind

آمده در تمام موارد معنادار و بین ۰/۶۰ تا ۰/۹۳ متغیر بود. پایایی آزمون با استفاده از آلفای کرونباخ برای کل آزمون ۰/۸۵ به دست آمده است.

روش اجرا: برای شناسایی دانش‌آموزان دارای اختلالات یادگیری از روش مصاحبه با معلمان و مدیر مرکز آموزشی و اصلاحی اختلالات یادگیری و پرسشنامه استفاده شد. بعد از تهیه‌ی فهرست اسامی دانش‌آموزان، ابتدا هدف تحقیق برای دانش‌آموزان و والدین آن‌ها بیان شد و سپس آزمون‌های پژوهش در اختیار آن‌ها قرارداده شد و از آن‌ها خواسته شد با دقت به سوالات پاسخ دهند و در صورت عدم درک معنای سوال توضیحات لازم به دانش‌آموز داده می‌شد. اطلاعات به صورت فردی در مورد دانش‌آموزان دارای اختلالات یادگیری در مرکز مربوط و به صورت گروهی از دانش‌آموزان بدون اختلالات یادگیری جمع‌آوری شد. همچنین اطمینان بخشی در مورد محramانه بودن اطلاعات و آزادی برای شرکت در پژوهش از نکات اخلاقی رعایت شده این پژوهش بود. روش تجزیه و تحلیل و داده‌ها: داده‌های جمع‌آوری شده با تحلیل واریانس چند متغیری مانوا مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت.

نتایج

برای تجزیه و تحلیل از آزمون تحلیل واریانس چند متغیری (MANOVA) استفاده شد. آزمون‌های انجام شده در سطح زیر ۰/۰۵ مهندی دار تلقی گردیده است. در خصوص بررسی سوالات پرسشنامه‌ها با توجه به کدگذاری‌های انجام شده، ابتدا وضعیت میانگین پاسخ‌گویی مورد بررسی قرار داده شد. سپس میزان پایایی هر یک از آزمون‌ها و تعیین نرمال بودن توزیع داده‌ها با استفاده از آزمون اسمیرنوف کلموگروف مورد بررسی قرار گرفت.

جدول ۱. آماره‌های توصیفی متغیرهای پژوهش

		خود نظم دهن		خودآگاهی شناختی		تئوری ذهن		گروه‌ها
SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	
۳/۷۲	۱۷/۲۴	۲/۶۱	۱۸/۳۱	۳/۳۱	۱۶/۴۱	بدون اختلالات یادگیری		
۲/۴۱	۱۰/۳۱	۲	۱۲/۳۴	۲/۸۲	۸/۹	با اختلالات یادگیری		

مقایسه تئوری ذهن، خودآگاهی شناختی و خود نظمدهی در دانش آموزان با و بدون اختلالات یادگیری

در جدول ۱ میانگین و انحراف استاندارد متغیرهای پژوهشی به تفکیک دو گروه (دانش آموزان با و بدون اختلالات یادگیری) ارائه شده است. همان‌گونه که ملاحظه می‌شود بیشترین میانگین مربوط به متغیر خودآگاهی شناختی و کمترین میانگین مربوط به تئوری ذهن است.

جدول ۲. نتایج باکس و لوین

Sig	f	BOX	آماره
/۹۴	۲/۴۸	۲۵/۶۴	داده‌ها

قبل از استفاده از آزمون پارامتریک تحلیل واریانس چند متغیری، جهت رعایت فرض‌های آن، از آزمون باکس و لوین استفاده شد. براساس جدول ۲ آزمون لوین و عدم معناداری آن برای همه متغیرها، شرط برابری واریانس‌های گروه‌های مورد مطالعه، رعایت شده است. به منظور بررسی تأثیر دو گروه (دانش آموزان با و بدون اختلالات یادگیری) بر متغیرهای تئوری ذهن، خودآگاهی شناختی و خودنظمدهی از آزمون تجزیه و تحلیل واریانس چند متغیری (MANOVA) استفاده شد.

جدول ۳. خلاصه نتایج تحلیل واریانس MANOVA

Sig	F	MS	df	SS	منابع تغییر
/۰۰۲	۱۸/۳۴	۱۴۳۲/۸۴	۱	۱۴۳۲/۸۴	بین گروه
	۷۹/۷۸	۱۸۲		۱۴۲۹۷/۶۵	درون گروه
	۱۸۳	۱۵۷۳۰/۴۹			جمع

با توجه به اطلاعات به دست آمده در جدول ۳ ملاحظه می‌شود که میزان F به دست آمده برابر با (۱۸/۳۴) در سطح معنی داری ۹۵ درصد اطمینان است. این یافته نشان می‌دهد که تفاوت بین گروهی معنادار است و فرض صفر رد می‌شود.

دوره‌ی ۷، شماره‌ی ۴-۲۱

جدول ۴. نتایج تحلیل واریانس چند متغیری (مانوا) بر تئوری ذهن؛ خودآگاهی شناختی و خودنظمدهی

						نام آزمون
eta	sig	خطا df	df	f	مقدار	
.۳۸	.۰۰۱	۱۸۰	۳	۱۷/۴۳۴	.۰۷۳۲	آزمون اثر پیلایی
.۳۸	.۰۰۱	۱۸۰	۳	۱۷/۴۳۴	.۰۲۹۴	آزمون لامدا
.۳۸	.۰۰۱	۱۸۰	۳	۱۷/۴۳۴	.۳/۲۱	آزمون اثر هتلینگ
.۳۸	.۰۰۱	۱۸۰	۳	۱۷/۴۳۴	.۳/۲۱	آزمون ریشه‌روی

همان‌طور که در جدول ۴ دیده می‌شود، سطوح معناداری تمامی آزمون‌ها قابلیت استفاده از تحلیل چند واریانس (لامبای ویلز) را مجاز می‌شمارند. این امر بیانگر آن است که بین تئوری ذهن، خودآگاهی شناختی و خودنظمدهی دانش‌آموzan با و بدون اختلالات یادگیری تفاوت معناداری وجود دارد. بر اساس جدول فوق تأثیر گروه بر ترکیب خطی متغیرهای وابسته معنادار است. مجدور β برابر با $.۳۸$ بوده، که بیانگر این است که متغیر گروه $.۳۸$ درصد از گروه واریانس ترکیب خطی متغیرهای وابسته را تبیین می‌کند. به منظور بررسی این که تأثیر گروه بر کدام یک از متغیرهای وابسته معنادار است از تجزیه و تحلیل واریانس تک متغیری استفاده شد.

جدول ۵ نتایج تحلیل واریانس روی تئوری ذهن، خودآگاهی شناختی و خودنظمدهی

منبع	متغیر وابسته	SS	DF	MS	F	P	مجدور ایتا
تئوری ذهن		.۴۳۵/۱۹	۱	.۴۳۵/۱۹	.۲۹/۵۶	.۰۰۱	.۰۲۸
خودآگاهی شناختی	گروه	.۷۶۸/۱۹	۱	.۷۶۸/۱۹	.۵۳/۲۱	.۰۰۱	.۰۳۲
خودنظمدهی		.۸۶۸/۳۵	۱	.۸۶۸/۳۵	.۵۸/۳۵	.۰۰۱	.۰۳۸

جدول ۵ نشان می‌دهد تأثیر گروه بر تئوری ذهن معنادار است. به این صورت که میانگین نمره‌ی تئوری ذهن دانش‌آموzan بدون اختلالات یادگیری به طور معناداری بالاتر از دانش‌آموzan با اختلالات یادگیری است. متغیر گروه $.۲۸\%$ درصد از واریانس متغیر تئوری ذهن را تبیین می‌کند. همچنین تأثیر گروه بر خودآگاهی شناختی معنادار است. به این صورت که

میانگین نمره‌ی خودآگاهی شناختی دانش آموزان بدون اختلالات یادگیری به طور معناداری بالاتر از دانش آموزان با اختلالات یادگیری است. متغیر گروه ۳۲٪ درصد از واریانس متغیر خود آگاهی شناختی را تبیین می‌کند. همچنین تأثیر گروه بر خودنظمدهی معنادار است. به این صورت که میانگین نمره‌ی خودنظمدهی دانش آموزان بدون اختلالات یادگیری به طور معناداری بالاتر از دانش آموزان با اختلالات یادگیری است. متغیر گروه ۳۸٪ درصد از واریانس متغیر خودنظمدهی را تبیین می‌کند.

بحث و نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر که با هدف مقایسه تئوری ذهن، خودآگاهی شناختی و خودنظمدهی در دانش آموزان با و بدون اختلالات یادگیری انجام گرفت، نشان داد بین دانش آموزان با و بدون اختلالات یادگیری از نظر خودنظمدهی تفاوت معنادار وجود دارد و دانش آموزان بدون اختلالات از خودنظمدهی بالاتری نسبت به دانش آموزان دچار اختلالات یادگیری برخوردار هستند. این یافته همسو با یافته‌های امینی (۱۳۹۳)، البرزی (۱۳۹۳) و اسلاموین (۲۰۱۲) است، یافته‌های آنان نشان می‌دهد که راهبرد شناختی خودنظمدهی باعث آموختن اطلاعات جدید و ذخیره‌سازی در حافظه‌ی بلندمدت می‌گردد و از طریق این راهبرد (خودنظمدهی) بر چگونگی فرآیندهای شناختی و یادگیری خود واقف هستند. خودنظمدهی نوعی راهبرد است که در آن دانش آموزان به جای آن که برای کسب مهارت و دانش، بر معلمان و والدین یا دیگر عوامل آموزشی تکیه کنند، شخصاً کوشش‌های خود را شروع و هدایت می‌کنند. خودنظمدهی راهبردهای شناختی و فراشناختی را دربرمی‌گیرد. لموس^۱ (۱۹۹۹) معتقد است که خودنظمی به معنای ظرفیت فرد برای تعديل رفتار، متناسب با شرایط و تغییرات محیط بیرونی و درونی است. او توضیح می‌دهد که خودنظمی شامل توانایی فرد در ساماندهی و خودمدیریتی رفتارهایش برای رسیدن به اهداف گوناگون یادگیری است.

---

1. Lemos

در تبیین یافته‌های این پژوهش می‌توان بیان کرد از جمله اهدافی که در فرآیند تعلیم و تربیت دادن دانش‌آموزان حائز اهمیت است، تبدیل آن‌ها به یادگیرندگان راهبردی و برخوردار از توانایی خودنظم‌ده در یادگیری است. این قبیل یادگیرندگان، معمولاً در فرآیند یادگیری فعال هستند و مسئولیت یادگیری خود را به عهده می‌گیرند. آن‌ها قادرند با استفاده از راهبردهای شناختی و فراشناختی، فرآیند یادگیری خود را هدایت و کنترل کنند و به پیشرفت بیشتری در یادگیری دست یابند. بنابراین، آنچه در نظام‌های تعلیم و تربیت از جمله نظام آموزشی کشور ما باید مورد توجه قرار گیرد، گسترش و به کارگیری این راهبرد جدید به عنوان راهبردهای دانش‌آموز محور در فرآیند یادگیری دانش‌آموزان است.

نتایج این پژوهش نشان داد که بین دانش‌آموزان با و بدون اختلالات یادگیری از نظر خودآگاهی شناختی تفاوت معناداری وجود دارد و دانش‌آموزان بدون اختلالات از خودآگاهی شناختی بالاتری نسبت به دانش‌آموزان دچار اختلالات یادگیری برخوردار هستند. پژوهش‌های اعتصامی پور(۱۳۹۲)، غفاری(۱۳۹۲)، قنبری(۱۳۹۲) و اندرمن و همکاران(۱۹۹۶) با پژوهش حاضر همسو و هماهنگ است. این افراد در پژوهش‌های خود نشان دادند که بین خودآگاهی-شناختی دانش‌آموزان با و بدون اختلالات یادگیری اختلاف معناداری وجود دارد. به عقیده آن-ها باورهای فراشناخت و خودآگاهی شناختی در فرآیند یادگیری نقش محوری را ایفا می‌کند. دانش‌آموزان بدون اختلالات یادگیری که از خودآگاهی شناختی بیشتری برخوردار هستند، در واقع از راهبردهای یادگیری بیشتری اطلاع دارند و در هنگام تدریس معلم و مطالعه خود سعی می‌کنند با تمرین و تکرار، معنادار کردن اطلاعات جدید، ارتباط اطلاعات جدید با اطلاعات قبل‌آموخته شده، برنامه‌ریزی برای تعیین زمان و سرعت مطالعه، خودنظرارتی و انعطاف پذیری در روش مطالعه عملکرد تحصیلی بهتری داشته باشد. به عبارت دیگر، این دانش‌آموزان با استفاده از راهبردهای شناختی اقدامات لازم را برای آموختن اطلاعات جدید و ذخیره‌سازی در حافظه‌ی بلندمدت انجام می‌دهد و از طریق راهبردهای فراشناختی (خودپرسشی، خودنظرارتی

و خودنظمدهی) برچگونگی فرآیندهای شناختی و یادگیری خود واقعه هستند. آنها اغلب از راهبردهای شناختی استفاده می‌کنند و در بیشتر موارد تکلیف را به عنوان یک چالش در نظر می‌گیرند و از آنها به عنوان فرصتی برای یادگیری استفاده می‌کنند. آنها با کوشش برای موفقیت، لذت بردن از تکالیف چالشی با استفاده مناسب از خودآگاهی شناختی به پیشرفت تحصیلی قابل ملاحظه‌ای دست می‌یابند. در حالی که دانش آموزان دارای اختلالات یادگیری دارای خودآگاهی شناختی کمتری بوده و کمتر از این خودآگاهی شناختی استفاده می‌کنند که خود باعث بروز ناتوانی یادگیری و عدم پیشرفت تحصیلی می‌گردد (مبنوتی، ۲۰۱۳).

از دیگر یافته‌های این پژوهش این بود که بین دانش آموزان با و بدون اختلالات یادگیری از نظر تئوری ذهن تفاوت معناداری وجود دارد و دانش آموزان بدون اختلالات یادگیری تئوری ذهن بالاتری نسبت به دانش آموزان دچار اختلالات یادگیری داشتند. پژوهش‌های کوهن و همکاران (۲۰۰۷) پیتر (۲۰۱۴) لانتر (۱۹۹۵) و سیکنال و پرستون (۱۹۹۵) با پژوهش حاضر همسو است. این افراد در پژوهش‌های خود نشان دادند که بین تئوری ذهن دانش آموزان با و بدون ناتوانی‌های یادگیری اختلاف معناداری وجود دارد. به عقیده آنها تئوری ذهن در فرآیند یادگیری نقش محوری را ایفا می‌کند. دانش آموزان بدون اختلالات یادگیری که از تئوری ذهن پیشتری برخوردار هستند، در واقع از راهبردهای یادگیری پیشتری اطلاع دارند.

در تبیین فرضیه پژوهش مبنی بر تفاوت آزمون تئوری ذهن در دو گروه دانش آموزان با و بدون اختلالات یادگیری می‌توان اظهار داشت که دانش آموزان دارای اختلالات یادگیری به دلیل اشکال در درک روابط اجتماعی و دیدگاه‌گیری افکار، عقاید و نظرات دیگران نسبت به خودشان، مشکلاتی را در تئوری ذهن تجربه می‌کنند. این دانش آموزان همچنین در پیش‌بینی واکنش دیگران نسبت به خود دچار مشکل هستند، همچنین در شناخت احساسات خود و نسبت دادن حالت‌های ذهنی خود نیز مشکلاتی را دارند. نتایج پژوهش‌های هاپه^۱ (۲۰۱۲) ریف و

---

1. Happe

همکاران^۱(۲۰۱۰) و بارون کوهن^۲(۲۰۰۸) نشان داد که دانش آموzan دارای اختلالات یادگیری در تکالیف آزمون تئوری ذهن عملکرد پایین‌تری نسبت به کودکان عادی همسن خود دارند. این یافته‌ها همچنین با نتایج پژوهش حیدری(۱۳۹۲) همسو و هماهنگ است. به‌طوری‌که نتایج این پژوهش نشان داد که کودکان مبتلا به اوتیسم در تمام خرده آزمون‌های تئوری ذهن، عملکرد پایین‌تر معناداری را نسبت به کودکان عادی به‌دست آوردن.

بر مبنای یافته‌های حاصل از این پژوهش می‌توان چنین استبانت نمود که تئوری ذهن، میزان خودآگاهی شناختی دانش آموzan و خودنظم‌دهی برای بهبود یادگیری و پیشرفت تحصیلی آنان امری ضروری است. در این خصوص پیشنهاد می‌شود مدیران و معلمان دبستان با همکاری متخصصان، محیط‌های آموزشی غنی همراه با کلاس‌های آموزشی طراحی نمایند، تا دانش آموzan با تقویت و بهبود پیش نیازهای یادگیری همچون: منبع کترول و خودآگاهی شناختی حداکثر استفاده را کلاس‌های درس ببرند.

همچنین پیشنهاد می‌گردد در دوره‌های ضمن خدمت روش‌های افزایش خودآگاهی شناختی و خودنظم‌دهی به معلمان آموزش داده شود تا بتوانند در کلاس‌های خود با تقویت خودنظم‌دهی و خودآگاهی شناختی دانش آموzan گام مؤثری در جهت کاهش اختلالات یادگیری بردارند. با توجه به یافته‌ی پژوهشی پیشنهاد می‌شود در جریان آموزش به عامل تئوری ذهن کودکان توجه شود تا زمینه برای بهبود کیفیت یادگیری دانش آموzan با و بدون اختلالات یادگیری فراهم گردد. به پژوهش گران پیشنهاد می‌گردد این پژوهش و تحقیق بر روی جامعه بزرگ‌تری نیز صورت پذیرد تا یافته‌های آن با نتایج این پژوهش مقایسه و زمینه مناسبی برای تعمیم یافته‌های پژوهش حاضر فراهم گردد. از محدودیت‌های این پژوهش این بود که هر یک از دانش آموzan مورد مطالعه از لحاظ اقتصادی، اجتماعی شرایط خاص خود را داشتند، لذا تفاوت اساسی بین این

1. Rieff

2. Cohen & Baron

دانش آموزان و تأثیری را که این تفاوت بر متغیرهای مورد مطالعه دارد، نمی‌توان نادیده گرفت.

منابع

- اعتصامی پور، لیلا (۱۳۹۲). بررسی رابطه خودآگاهی شناختی و عملکرد حافظه رویدادی در بیماران مبتلا به وسوس. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه آزاد اسلامی مرودشت.
- البرزی، شهرل (۱۳۹۳). بررسی مقایسه باورهای انگیزشی و راهبردهای خودنظمی برای یادگیری در میان دانش آموزان دختر و پسر مقطع راهنمایی مرکز تیزهوشان شهر شیراز. مجله علوم اجتماعی و انسانی دانشگاه شیراز، ۱۵ (۱۹)، ۴۵-۳۲.
- آبنیکی، الهام (۱۳۹۴). بررسی رابطه بین سبک‌های یادگیری، خودنظم دهی با شیوه‌های مقابله با فشار روانی در دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایران، پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشکده‌ی روان‌شناسی و علوم تربیتی دانشگاه علامه طباطبایی.
- امینی، محمد (۱۳۹۳). رابطه راهبردهای یادگیری خودنظم دهی. باورهای انگیزشی با پیشرفت تحصیلی دانش آموزان. مجله اندیشه‌های نوین تربیتی، ۲ (۳)، ۶۲-۴۴.
- احمدآیی، آرزو (۱۳۹۳). پژوهش توانایی‌های ذهنی و رفع ناتوانایی‌های یادگیری، چاپ سوم، تهران، انتشارات مینا.
- افروز، غلامعلی (۱۳۹۴). ناتوانایی‌های یادگیری، چاپ سیزدهم، تهران، نشر پیام نور.
- سیف، علی اکبر (۱۳۹۳). روان‌شناسی نوین پرورشی، چاپ دوازدهم، تهران، انتشارات دوران.
- باطنی، پونه؛ ابوالقاسمی، عباس؛ علی‌اکبری‌دهکردی، مهناز و هرمزی، محمود (۱۳۹۲). تأثیر آموزش مهارت‌های نظم دهی هیجانی بر مؤلفه‌های اضطراب در دختران دبیرستانی. مجله‌ی روان‌شناسی مدرسه، ۲ (۳)، ۲۳-۳۷.
- حیدری، طاهره (۱۳۹۲). مقایسه ابعاد نظریه ذهن در کودکان مبتلا به اوتیسم و عادی ۵ تا ۱۰ سال شهر اصفهان. مجله دانش و پژوهش در روان‌شناسی کاربردی، ۱۲ (۳)، ۴۵-۶۲.
- گُرد، بهمن (۱۳۹۵). نقش جهت‌گیری اهداف پیشرفت در عملکرد ریاضی: با میانجی گری خودنظم دهی دانش آموزان. مجله‌ی روان‌شناسی مدرسه، ۵ (۴)، ۸۵-۱۰۰.

- غفاری، عنرا و بیگلری، شبنم (۱۳۹۱). بررسی اثربخشی آموزش مهارت‌های اجتماعی در ارتقاء تئوری ذهن دانش‌آموزان پرخاشگر و سنجش پایداری اثر آن. *فصلنامه پژوهش‌های نوین روانشناسی*، ۷(۲۷)، ۱۱۷-۱۴۳.
- غفاری، مریم (۱۳۹۲). مقایسه معنای زندگی، خودآگاهی شناختی و نظم جویی شناختی هیجان در مادران کودکان مبتلا به اوتیسم و افراد عادی، پایان نامه‌ی کارشناسی ارشد. دانشکده‌ی روان‌شناسی و علوم تربیتی دانشگاه علامه طباطبائی.
- قبری، علی (۱۳۹۴). مقایسه منبع کترل، خودآگاهی شناختی و ترس از شکست در دانش‌آموزان با و بدون ناتوانی‌های یادگیری. *مجله‌ی ناتوانی‌های یادگیری*، ۴(۱)، ۵۹-۴۴.
- قمرانی، الهام و البرزی، شهرام (۱۳۸۵). بررسی روابط و اعتبار آزمون نظریه ذهن در گروهی از دانش‌آموزان عقب مانده ذهنی و عادی شهر شیراز. *مجله‌ی روان‌شناسی*، ۶(۲)، ۳۴-۱۷.
- Anderman, E. & Yung, A. (1994). Motivation and strategy use in science: individual differences and classroom effects. *Journal of Research in Science Teaching*, 31 (8), 811-831.
- Amini, M. (2015). Relationship between Self-Regulatory Learning Strategies. Motivational beliefs with students' academic achievement. *Magazine of Modern Thoughts of Education*, 2 (3), 44-62. (Persian).
- Bateni, P., Abolghasemi, A., Aliakbari Dehkordi, M. & Hormozi, M (2013). The efficacy of emotion-regulation skills training on the anxiety components among female school students. *Journal of School Psychology*, 2(3), 23-37. (Persian).
- Baron-Cohen, S. (2008). Precursors to a theory of mind: Understanding attention in others. In A. Whiten, Ed., *Natural theories of mind: Evolution, development, and simulation of everyday mindreading*. Cambridge, MA: Basil Blackwell, 26 (1), 233-251.
- Bembenutty, H. (2013). self-regulation of learning and Academic delay of gratification: gender and ethnic Difference among collage students, *jurnal of Advencead Academics*, 18(4), 586-616.
- Bosacki, S.L. (2011). Theory of mind and selfconcept in preadolescents, link with gender and language. *Journal of Educational Psychology*, 92(4), 709-717.
- Cohen- Baron, S., Lesli, A.M., & Frith, U. (2007). Does the autistic child have a theory of mind? *British Journal of Psychology*, 21, 3-10.
- Cole, K., & Mitchell, P. (2008). Siblings in the developmental executive control and theory of mind. *British Journal of Developmental Psychology*, 18, 279-295.
- Demetriou, A., Mouyi, A., & Spanoudis, G. (2013). The development of mental processing. *Journal of Autism & developmental Disorder*, 21, 254-268.
- Duncan, B. L., Miller, S. D., Wampold, B. E. Hubble, M. A. (2009). *The heart and soul of change: Delivering what works in therapy*. Washington, DC: American Psychological Association.

- Ghaffari, A. & Bighlari, S. (2012). The Investigation of the Effectiveness of Social Skill Training in Theory of Mind Improvement in Aggressive Students and the Assessment of Its Effective Stability. *Journal of Modern Psychological Researches*, 7(27), 117-143. (Persian).
- Ghanbari, A. (2014). Comparison of control source, cognitive self-awareness and fear of failure in students with and without learning disabilities. *Journal of Learning Disabilities*, 4 (1), 59-44. (Persian).
- Heydari, T (2013). Comparing the dimensions of the theory of mind in children with autism and normal in 5 to 10 years old in Isfahan. *Journal of Applied Psychology*, 12 (3), 45-62. (Persian).
- Happe, F.G.E. (2012). An advanced test of theory of mind: understanding of story characters and feelings by able autistic, mentally handicapped and normal children and adults. *Journal of Autism & Developmental Disorder*, 24, 129-154.
- Hayes, S.C., Barnes-Holmes, D., & Roche, B. (2008). Relations frame theory: *Journal A post- Developmental disorders*, 31, 589-599.
- kord, B. (2017). The role of achievement goals orientation in math performance: Mediating students' self-regulation. *Journal of School Psychology*, 5(4), 85-100. (Persian).
- Lantz, J. (2014). Theory of mind in autism: Development, implications, and interventions. *Journal of child Psychology and Psychology*, 43, 18-25.
- Laura, N (2013). *self-regulationand Academic achievement and resilience*: A longitudinal study, international journal of educational research, 41, 56-69.
- Moore, S. (2014). *Asperger Syndrome and the Elementary school Experience*. Shawnee Mission Kansas. Publishers cataloging-in Publication, (Provided by quality books, Inc).
- Pintrich, & M. Zeidner (eds), *Handbook of Self-* San Diego, CA: Academic Press.
- Popar, D., Mitchel, D., & Ackroyd, K. (2011). Do children with autism find it difficult to offer alternative ambiguous figures? *Journal of Autism and Developmental Disorders*, 30, 195-203.
- Rieff, C., Terwoget, M.M., & Stockmann, L. (2010). Understanding atypical emotions among children with autism. *Journal of Autism and Developmental Disorders*, 30, 195-203.
- Schunk, D. H. (2009). Commentary on self-regulation in school contexts, learning and instruction. *Learning and Instruction*, 34, 173 – 177.
- Sexton, M., Harris, K. R., & Graham, S. (2011). *Self-regulateg strategy development and the writing process: Effects on essay writing and attributions*. *Exceptional Children*.
- Singh, Romila, 2006, "Self-Awareness.24" Encyclopedia of Career Development, SAGE Publications, London.
- Spaulding, L. C. (2011). *Motivation classroom*. New York: McGraw
- Sperling, R.A., Walls, H., & Hill, A. (2012). Early relationships among self-regulatory constructs: Theory of mind and preschool children's problem salving. *Journal of child study*, 30(4), 233-252.
- Sullivan, M. J. L., Bishop, S. R., Pivik, J. (2012) The Pain Catastrophizing Scale: Development and Validation. *psychol assess*. 7(4), 524-532.

-
- Verheij, J. (2011). Technical Students' Met cognitive Skills: RelatingGeneral vs. Specific Met cognitive Skills to Study Success, *Learning and Individual Differences*, 13(3):259-272.
- Winne, P. H. (1997). Experimenting to bootstrap self – regulated learning. *Journal of Educational Psychology*, 89(5), 397 – 410.
- Zimmerman, B. J. (2000). Self-efficacy: An essential motive to learn. *Contemporary Educational psychology*, 25, 125-134.
- Zimmerman, B. J. (1990). Self- regulated learning and academic achievement: An overview. *Educational psychologist*, 25 (1), 3-17.
- Zohar, A. (2013). *The Met cognitive Knowledge and the Instruction of Higher Order Thinking*. Teaching and Teacher Education.

The comparison of the theory of mind, cognitive self-awareness, and self-regulation among the students with and without learning disorders

A. Khaleghkhah¹, Sh. Alipour² & H. Heidari³

Abstract

The aim of this study was to compare the theory of mind, cognitive self-awareness and self-regulation among the students with and without learning disabilities. In this study, the causal-comparative method was used. The statistical population of the study consisted of 3rd to 6th grade elementary students with and without learning disorders in the second region of Rasht City in the academic year 2015-2016. One hundred and eighty four students were selected as the sample by using multistage cluster sampling method. The students completed Wales's questionnaire of self-awareness, Pintrich's questionnaire of self-regulation, and Stumpman's questionnaire of theory of mind. By using Alpha Cronbach, their reliability were reported 84%, 81% and 80% respectively. The results of analysis of multivariate variance (MANOVA) showed that there is a significant difference between students with and without learning disorders in the theory of mind, cognitive self-awareness, and self-regulation. So, the theory of mind, cognitive self-awareness and self-regulation in students with learning disabilities were less than that of students without learning disabilities.

Key words: Learning disabilities, Self-concept, Motor skills, SPARK program

1 . Corresponding author :Associate Professor, University of Mohaghegh Ardabili. (alikhaleg@gmail.com)

2.PhD student of educational Psychology, Khomein branch, Islamic Azad University

3 . Associate Professor, Khomein branch, Islamic Azad University